

gaver, de har, naar vi ved, at Statsbanerne er blevet drevet saaledes, at de har givet et stort Underskud; d er er det gaaet ud over Statskassen, men Privatbanerne har v eret nødte til at forhøje Taksterne baade for Gods og Personer; de kan ikke som Statsbanerne lade et saa mægtigt Underskud fremkomme. Jeg tror derfor, at det i mange Maader vil være nødvendigt at komme Privatbanerne til Hjælp. Vi ser jo ogsaa, at der paa vore Pladser er omdelt et Andragende i saa Henseende; det er endda fra en forholdsvis god Egn, fra Fyn; jeg tror, at mange Privatbaner vil komme til at trænge til Støtte paa en eller anden Maade.

Dette gælder ogsaa for en Privatbane, som jeg vil nævne her, Randers—Hadsund-Banen. Denne Bane er bygget i Begyndelsen af 80erne af de interesserede Kommuner og private, og Staten har intet Tilskud givet til den; det almindelige er, som vi ved, at Staten giver et Tilskud til vore Privatbaner, men det er altsaa ikke sket her. Forholdene ved denne lille Bane har været og er vanskelige, og Vanskelighederne er vel yderligere blevet forøget ved de Lønningslove, som vi har vedtaget herinde, og som ogsaa virker overfor Privatbanerne. Jeg synes derfor, at denne Bane, der aldrig har faaet Statstilskud, har et særligt Krav paa Støtte fra Statens Side. Jeg skal ikke her komme nærmere ind paa, hvorledes denne Støtte kan ydes, men jeg vil tillade mig at henlede den h jt erede Trafikministers Opmærksomhed paa Spørgsmaalet og henstille, at Muligheden af, at Staten træder til, tages under velvillig Overvejelse.

Dernæst har jeg et Par Bem rknin­ger til det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg). Forskellige  rede Talere har været inde paa det Spørgsmaal, han omtalte, men alligevel vil ogsaa jeg gerne sige lidt i saa Henseende; jeg skal saa vidt muligt undgaa Gentagelser af, hvad der er sagt. Da jeg hørte det ærede 23de Medlem for Hovedstaden holde sin Tale og deri gøre opmærksom paa, at vi her i Landet havde en ganske betydelig Skatte­reserve, som vi kunde gøre Brug af, og som det vilde være rimeligt i de kommende Aar at gøre noget for at faa fat i, lyttede jeg opmærksomt efter, og jeg maa sige, det ærede Medlems Udtalelser forundrede mig noget. Da den h jt erede Finansminister fremlagde Finanslovsforslaget, lyste han jo efter, hvor vi skulde faa Penge fra, og navnlig, hvorvidt vi havde nogle Reserver, og naar det ærede 23de

Medlem for Hovedstaden, der tilhører Regeringspartiet, vidste, hvor vi havde saadanne Skattereserver, syntes jeg, det var mærkeligt, at han ikke havde fortalt sin Finansminister det, thi saa havde denne jo ikke haft Grund til at nære Frygt med Hensyn til, hvor Pengene skulde komme fra. Jeg tænkte ved mig selv: Ja, det kan jo godt være, at det ærede Medlem ved Besked; det ærede Medlem er jo Repr sentant for København og bor i København, og i den By, vidste jeg, er Million rerne og Millionforetagerne; det kan derfor godt være, at vi kan faa Anvisning paa en hel Del Millioner — det er jo Millioner, vi regner med nu, og Millioner, vi trænger til; det nytter ikke noget med nogle faa Tusinde Kroner i Statskassen. Men saa kom det, at det var Landbruget: de Skatteindtægter, som Landbruget ansættes til, udtalte det ærede Medlem, er for smaa, det er der ingen Tvivl om. Og for at bevise dette har det ærede Medlem fremskaffet det Regnskab, som allerede er omtalt flere Gange, og som jeg derfor ikke skal gaa nærmere ind paa. Jeg vil kun sige, at naar det ærede Medlem til Undskyldning for, at han fremdrog det, sagde, at han ikke var landbrugskyndig, var det i Grunden overflødigt at bemærke dette, thi hvis det ærede Medlem var landbrugskyndig, tror jeg ikke, han var kommet med et saadant Eksempel. Det drejer sig om en Gaardovre i Jylland paa 50 Tdr. Land, ikke særlig veldreven, som havde givet et Overskud af 11 972 Kr., og saa var der endda den Mærkelighed ved det, at der paa Gaarden har været holdt en Forvalter, noget, som er ret ualmindeligt paa Gaarde af den Størrelse;ovre i Jylland kender vi ikke meget til at have Forvalter paa en Gaard paa 50 Tdr. Land og 1½ Td. Hartkorn, men her er der holdt en Forvalter, og Forvalteren har endda været godt lønnet, siger det ærede Medlem. Det tjener jo alt sammen til  re for den Mand, maaske specielt for Forvalteren. Jeg ved ikke, hvem Ejeren af Gaarden er, men da han har holdt Forvalter, kunde jeg tænke mig, at det var en rig K benhavnner, i alt Fald er det vel ikke en Mand, der bor paa Gaarden, thi saa vilde han neppe holde Forvalter. Jeg er jo ikke berettiget til at sige, at dette Regnskab ikke kan passe, thi det ærede Medlem sagde, at to landskendte Landmænd, som har gennemset Regnskabet, stod inde for Rigtigheden af det; jeg vil alligevel her fra denne Plads opfordre det ærede Medlem til at lade dette Regn-